

Кога въ трѣвата мека
Играйшъ красива, лека,
Въвъ пѣстро облѣкло, —
Личишъ на пеперуда,
Що бѣга, хвърка, лудува
Съсъ шарено крило;—

Или на радостъ ясна
Приела форма красна
Прѣдъ нашитѣ очи; —
Или на ангелъ дребенъ,
Слѣзналъ въ тозъ миръ поднебенъ
Съ цвѣтата да гълчи...

II.

Жаннето! До ще врѣме,
Кога сърдцето земе
Смутено да тупти,
И твоя ликъ дѣтински,
Кат' шипокътъ градински,
Разцвѣне, запламти.

И колко чувства скрити,
Желанья пламенити
Ще кипнатъ въ тебъ тогасъ!
И колко сълзи сладки,
Мечти, въздишки кратки
И стонове безъ гласъ!...

Ехъ, кой ще ми обади,
Кои ли гърди млади
Ще да запалишъ ти?
Чиe ли сърдце сгрѣно,
До твоего опрѣно,
Блаженно ще тупти?